

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XVI. évfolyam 10. (188.) szám, 2014. október

Közös hincünkre közösen vigyázzunk!

II. Szászrégeni Magyar Napok

A Kemény János Művelődési Társaság és az RMDSZ szászrégeni szervezete szeptember 18–21. között a második alkalommal szervezte meg a Szászrégeni Magyar Napokat.

A rendezvénysorozat Baróthi Ádám tárlatnyitójával vette kezdetét. A képzőművész harmincéves kihagyás után lépett ismét a nagyközönség elé. A magyarrégeni közösségi házban – mely ez esetben nagyon szűknek bizonyult – Biró Sándor

Összetartozunk

Fotó: FAGY

lelkipásztor méltatta a művész munkáját, majd az alkotó beszélt kiállított festményeiről, domborműveiről.

A rendezvénysorozat következő mozzanata a Rákóczi Szövetség égisze alatt szervezett történelmi vetélkedő volt. Székely Rozália tanárnő valamint Nagy Atilla tanár Szászrégen múltjáról „faggatta” a diákokat. A díjazás a gálaest keretében történt.

A gálaest az elmúlt esztendeinél többet nyújtott, hiszen a rendezvényt megtisztelte jelenlétével Maria Precup polgármester asszony is, aki mint „mindenki polgármestere” szólta a magyar közönséghez. A jelenlevőket köszöntötte Lukács Bence Ákos, Magyarország csíkszeredai konzulja, Brassai Zsombor, az RMDSZ megyei elnöke – aki példamutatónak nevezte a szászrégeniek munkáját –, valamint a szervezők nevében Nagy András, a helyi szervezet elnöke.

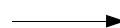
Az est másik mozzanata az életműdíjak átadása volt. Idén Máthé Márta ny. matematikatanárnőt és Baróthi Ádám képzőművészt illette a kitüntetés. A percekig tartó vastaps azt bizonyította, hogy a szervezők – a Kemény János Művelődési Társaság és

annak elnöke, Bőjte Lídia tanárnő – nem tévedtek e két személyiség kiválasztásakor.

Máthé Márta méltatásában Menyei Ildikó, a Humana Regun Egyesület elnöke kiemelte a kitüntetett tanári és népnevelői munkáját is.

– *Szaktanárként nagy tudású, példaértékű. Megismertette tanítványaival a szívvel és lélekkel végzett munkát, a munka értelmét, a sikerhez vezető út meredek lépcsőit, a győzelem örömét, a vereség méltósággal való elviselését s a reményteli újrakezdést.*

Baróthi Ádám munkásságát kollegája, volt tanítványa, Bartha Lehel méltatta. Elmondta többek között, hogy Baróthi Ádám a '70-es, '80-as évektől a szászrégeni képzőművészeti élet vezető egyénisége. Több mint 45 hivatásos művész bizonyítja a jelesen elvégzett munkát, van közöttük szobrász, festő, keramikus, designer, grafikus, építész. Baróthi Ádám művészetpedagógiai munkásságával valójában egy „régeni iskolát” hozott létre, amely létszámban és tehetségben igyen jelentős. (...) Mindezek mellett Baróthi Ádámnak vannak megvalósulatlan álmai is. 1991-ben három képzőművész társával létrehozta a város első képzőművészeti galériáját, ami 2003-ig

működött, s ezzel párhuzamosan egy régi képzőművészeti múzeum létrehozásán is fáradozott, ami napjainkig sem jöhetett létre.

Fülöp Bernadett, Ördög Ödön és Ördög Tímea diákok verssel és dalokkal köszöntötték az ünnepeket.

A galaest második részében a szászrégeniek ismét találkozhattak Kilyén Ilka színművésznővel és hosszabb kihagyás után az operettel is Trozner Kincső, Buta Árpád énekesek és Pál Erzsébet zongorista révén.

Szombaton délelőtt az Eugen Nicoară Művelődési Ház nagytermében kisdíjak előadására került sor. Néptánc, népdal és színdarab szerepelt a programban. Délután a DIO Házban László Márton történész 70 éve történt... címmel tartott lenyűgöző előadást a második világháborúról és a szászrégeni repülőter elleni bombatámadásról, majd a római katolikus templomkertben a templom fennállásának 230. évfordulójára emlékeztek.

A szombat este fénypontja a Nagykőrösi Színtársulat előadása volt. A fiatal csapat a Hair musicalt adta elő, mely révén a szászrégeniek belekóstoltak ebbe a műfajba is, melyben eddig nem nagyon volt részük.

A vasárnapi időjárás nem tartott a szervezőkkel, többször is eső zavarta meg az Avántul sporttelepen és az itt felállított színpadon a rendezvényeket. A focibajnokságot el is napolták, egy későbbi időpontban rendezték meg. A gulyásfőző csapatok viszont kitarartottak, tavalyhoz képest többen jelentkeztek, 15 bográcsban rotyogott a finomabbnál finomabb étel. Közben gyerekprogramok is zajlottak: zsákban futás, lufieregetés, tudáspróbák, hajfonás, arcfestés, rovásírás-tanulás, gyöngyfűzés.

A reggeli órák kiemelkedő eseménye az ökumenikus istentisztelet volt – a tavaly ezt sokan hiányolták. Az itthon maradás, a megmaradás, anyanyelvünk és kultúránk ápolása, az összefogás volt az alap gondolata a lelkészek beszédeinek.

A délutáni újabb zivatar után a táncé, a zenéé volt a színpad. Fellépett a szászrégeni Rügyecskék, a Kéknefelejcs és a beresztelki Lángvirág néptáncsoport, az Urban Element táncsoport, a Blast zenekar, Szabó Előd és a Titán – miközben folyt a lampioneregetés –, majd Benkő László és a Megapolisz koncertje zárta a magyar napokat.

A II. Szászrégeni Magyar Napok főtámogatói: Szászrégen Polgármesteri Hivatala, az Emberi Erőforrások Minisztériuma (Magyarország), Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusa, az RMDSZ Főtitkársága és a Maros Megyei Tanács. A főtámogatók mellett számos magánszemély és vállalkozó is hozzájárult a Magyar Napok létrejöttéhez: a Kastamonu, Geiger, Natürlich Mobilier und Dekoration cégek, a Horváth patika, Rád Sándor, Székely Loránd, Vajda János, Szakács Csaba és még sokan, olyanok, akik nevüket nem kívánták nyilvánosságra hozni.

Hogy mi volt pozitívum és mi volt negatívum a II. Szászrégeni Magyar Napok rendezvényein, azt mindenki maga dönti el. Biró Sándor lelképásztor a tárlatnyitón azt mondta: „Jó nekünk itt élni, szép itt az élet. Kikezdte ugyan a megbolydult világ, de hisszük, hogy az értékek a maguk helyére fognak kerülni. Hiszük, hogy közös kincsünkre közösen tudunk vigyázni, mindnyájunk örömére”.

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Van remény

Szeptember 19-én, a II. Szászrégeni Magyar Napok nyitórendezvényeként a Rákóczi Szövetség égisze alatt – a szövetség honlapján időben megjelent az ezzel kapcsolatos forrásanyag – történelmi vetélkedőre került sor a radnótfájai új templom közösségi termében. Székely Rozália és Nagy Atilla történelemtanárok **Régen, régen** címen városunk múltjáról faggatták a versenyzőket. A kevés érdeklődő és jelenlevő ellenére a vetélkedő érdekes, izgalmas volt.

A következő négy csapat állt

rajthoz: EGYFA (Csuka Árpád, Ardelean Róbert, Csibi Tamás), HIDEKGÚT (Antal Krisztina, Székely Antónia, Ferenczi Andrea), KEMÉNY JÁNOS KÖVETŐI (Lengyel Károly, Antal Szabolcs, Deák Ferenc) és LÉGI SZÁRNYASOK (Nagy Szabolcs, Jánosi Sarolta, Kis László).

A vetélkedőnek több pontja volt: bemutatkozás, a csapatnév és a bemutatott téma megindokolása, a történelmi esemény részletes ismertetése, városunkhoz kapcsolódó 14 pontos kérdőív kitöltése, egy szászrégeni helyszín felisme-

rése fényképről – a helyet a csapat jóval a vetélkedő előtt megkereste és bizonyító fényképet hozott.

A verseny közben az idősebbek emlékeikkel egészítették ki a bemutatott eseményeket.

Az ad hoc összeállt bírálóbizottság tárgyilagos döntése után a következő végső állás alakult ki: harmadikok lettek az Egyfa és a Kemény János csapat, a második helyen a Hidegkút csapata végzett, az első díjat a Légi Szárnyasok szerezték meg.

Székely Rozália tanárnő köszönetét fejezte ki a részt vevő diá-

koknak és a jelenlevőknek, reményét fejezte ki, hogy az elkövetkező hasonló versenyeken sokkal többen fognak részt venni, ami a jelentkezőket és az érdeklődőket illeti.

Nem lenne teljes ez a beszámoló, ha nem köszönném meg Székely Rozália és Nagy Atilla tanárok munkáját, és külön dicséret illeti Nagy Szabolcsot szerénységéért, dokumentált előadásáért és szabatos magyar beszédéért. Lengyel Károly sem maradt el tőle.

E vetélkedő alatt megbizonyosodtam róla: érdemes megismerni múltunkat, küzdeni jelenünkért. Érdemes magyarnak lenni, legyünk büszkék erre, s éljen bennünk a remény! Én is remélem, hogy jövőben többen leszünk a vetélkedőn. Ne sajnáljunk szabadidőnkből 2-3 órát eltölteni a fiatalokkal! Egy-egy ilyen találkozás után hazatérve mintha vidámabban dobogna a szívünk, kékebb lenne az ég és zöldebb lenne a fű.

ADORJÁNI LÁSZLÓ

A díjazás a gálaesten történt

Fotó: FAGY

Életműdíjasok

A II. Szászrégeni Magyar Napok alkalmával, az előző évhez hasonlóan, két szászrégeni személyiséget részesítettek életműdíjban. A Kemény János Művelődési Társaság és az RMDSZ szászrégeni

szervezete Máthé Márta tanárnőnek és Baróthi Ádám képzőművésznek adományozta az elismerést. Az alábbiakban a gálaesten elhangzott méltatásokat tolmácsoljuk.

Máthé Márta tanárnő

Máthé Márta Atyhában született 1930-ban. Kilencgyermekes család második gyermekeként jött a világra. Itt végezte az elemi iskolát, majd továbbra is ott-hon tanult, magánúton Udvarhelyen elvégezte az első és második polgári iskolát.

1943-ban a család kényszerből – a faluban történt földcsuszamlás miatt – Besztercére telepedett, ahol Márta elvégezte a polgárit. A negyediket már román tagozaton kellett járja, mert a magyar tagozat indításához nem volt elég gyerek.

Az udvarhelyi tanítóképzőt 1951-ben végezte el. Már kialakulóban volt a népnevelő tanító, aki megszerette a gyermekeket és kielégíthetetlen tudásvágygal rendelkezett.

A kolozsvári Bolyai Tudományegyetem matematika szakán folytatta tanulmányait. A hiányos matematikai tudása miatt az első év nagyon nehéz volt, éjt nappallá téve tanult, gyakorolt, hogy behozza a lemaradást.

Tanulmányai befejezése után, 1954-ben kihelyezték a szászrégeni Magyar Liceumba, ahol osztályfőnök lett. Már az első osztályával gyakorolta a népnevelő tevékenységet, ünnepségre színdarabokat, előadásokat szervezett, néptáncot, népdalokat, verseket taní-

tott. Pedagógusként az alaposság, a körültekintés jellemezte, diákjait a közösségért való tenni akarásra és szakmaszeretetre nevelte, így fejlesztve a csoportszellemet, a nemzeti öntudatot, az összetartozást.

1960-ban ismerte meg a jobbágytelki táncokat, szívügye lett, ezért oktatókat hozatott, és az akkori lelkes első osztály, néptáncsoport megtanulta a jobbágytelki táncot, majd átadta a következőknek. Évtizedeken át járták az országot, sikeresen áttáncolták a különböző helyi, rajoni és országos fesztiválokat. Máthé Márta a fegyelmet megkövetelte a néptáncoktatásban is. *Lányok, egyszerre forduljanak a kötények! Húzd ki magad, légy büszke, hogy e táncot járhatod!* – emlékeznek vissza figyelmeztetéseire a táncosok. A viselet, a tánc, az ének, néphagyományaink ápolása és éltetése, a magyarságtudat felébresztése vezérelték a már érett nevelő-oktatót. Hálával tartozunk Máthé Márta tanárnőnek, hogy elvetette a magot, kicsíráztatta, virágga érlelte, és több mint 500 táncos és zenész fél évszázad alatt learatta.

Szaktanárként nagy tudású, példaértékű. Feladatait pontosan, tudatosan, következetesen és átgondoltan végezte. Az évek alatt sorozatos felkészítőket tartott külön a gyengébb képességűeknek, matekkört szervezett a jobbaknak. Felvételikre románra fordított

minden szöveget. Élete egyik szomorú napja a nyugdíjazása a 2-es Számú Ipari Líceumból 1987-ben. De nem állt meg, oktatói tevékenységét folytatta otthon is. Kiemelt figyelmet fordított a felvételi vizsgák előtt álló gyerekekre, pártfogolva a szerény anyagiakkal rendelkező szülők vagy az egy szülő által nevelt gyerekeket, és ingyen tartott órákat a táncsoportos gyerekeknek.

1991-ben visszahívták tanítani, és 1997-ig továbbra is a szigorú tanárnő maradt – *késés nincs, tanulás van, órán csend és figyelés*. Megérte, mert önzetlen munkásságának megvolt az eredménye. Nagyon sok diák, visszatérve, megköszönte a tanárnőtől kapott 2-eseket és a hasznos útravalót. Bizonyított, olyan nemzedékeket nevelt és oktatott, amelyekre büszke a város s Erdély magyarsága.

Engedjék meg, hogy elmondjam, a mai napig is tanít, a gálaest előtt egy órával jött haza Csíksomlyóról, ahol egy hétig árva gyerekeknek segített.

Munkája elismeréseként a Megéneklünk Románia fesztiválon a táncsoport és oktatója sok díjjal tért haza. A 70-es években kétszer éltanári diplomával díjazta a Maros megyei Tanfelügyelőség. 1996-ban Szovátán, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége által az *1000 éves a magyar iskola* címmel szervezett ünnepségen díszoklevelet kapott felelősségteljes, önzetlen oktató-nevelő munkája és közéleti tevékenysége elismeréséül. 2006-ban Csíkszeredában a magyar kultúra napja alkalmából a Németh Géza Alapít-

Fotó: FAGY

ványtól kapott oklevelet a kultúráért kifejtett tevékenységéért.

Úgy vélem, hogy ma itt méltó kezekbe kerül az életműdíj, egy megérdemelt elismerés, köszönetképpen egész életét betöltő munkájáért és fáradozásáért.

Márai Sándor szavait idézve szeretném zárni: *Mi hát a tiéd, mi az amit nem vehetnek el tőled? Csak a munka. Az a munka, mely nem vár jutalmat, sem babért, sem utókort. Csak a fáradtság a tiéd, a verejték, az áldozat. Minden más illanóbb, mint a hajnali köd, törékenyebb, mint a lepke szárnya.*

MENYEI ILDIKÓ

Baróthi Ádám szobrászművész

A '70-es, '80-as évektől kezdve a szászrégeni képzőművészeti élet vezető egyénisége. Szászrégeni lakos, 1945. november 21-én született Marosvásárhelyen. Elemi és gimnáziumi iskoláit Szászrégenben végezte. 1959 és 1964 között a marosvásárhelyi művészeti középiskolában szobrászatot tanult. 1964 és 1970 között a kolozsvári Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskola hallgatója, 1970-ben országos elsőként végez a szobrászat szakon, mégis hazatér Szászrégenbe.

Munkássága két nagy részre tagolható: pedagógusi és képzőművészeti pályára. Ezek mellett, amelyek szorosan összekapcsolódnak, 1998–2008 között az RMDSZ színeiben városi tanácsosként tevékenykedik.

Pedagógusi pályája 1970-ben kezdődött, hazatérése után hat évig a 2-es számú líceumban volt rajztanár. 1976-tól a szászrégeni zene- és képzőművészeti általános iskola szaktanára, nyugdíjazásáig.

Emellett 1971–1987 között a szászrégeni művelődési ház képzőművészeti körét vezette mint önkéntes

szakoktató. Köri növendékeinek és később a művészeti iskola diákjainak munkáiból minden évben kiállításokat szervezett. Színházi díszleteket, jelmezeket, plakátokat készít és vetítéses művészettörténeti előadásokat tart.

1987-ben megszüntették a művelődési ház képzőművészeti körét és fokozatosan a képzőművészeti osztályokat a zene- és művészeti általános iskolában. Baróthi Ádám az 5-ös számú (ma Augustin Maior) iskolába kerül, itt éri az 1989-es rendszerváltás, 1990-ben ennek az iskolának megválasztott új igazgatója lesz. Igazgató társával együtt a zeneiskola képzőművészeti osztályának visszaállításán fáradozik, a tagozat már 1995-től napjainkig teljes létszámmal működik.

Pedagógusként fő erénye a szakmai felkészítés mellett, hogy tanítványaiban feltámasztja a képzőművészet iránti magas fokú érdeklődést, és a legtehetségesebbeket a képzőművészeti pályára irányítja.

Több mint 45 hivatásos művész bizonyítja a jelesen végzett munkát, van közöttük szobrász, festő, keramikus, designer, grafikus és néhány építész is. Baróthi Ádám művészetpedagógiai munkásságával valójában egy *régeni iskolát* hozott létre, amely létszámban és tehetségben igen jelentős. Íme néhány aktív képzőművész, aki innen indult: Nyiri Zoltán, Fărcaș Eugen, Bompa Ioan, Mărginean Petru, Bartha Lehel, Naste Marcel, Sulea Ioan festőművészek; Vinczei Sándor, Szabó János, Gyarmathy János, Szöke József, Moldovan Simion szobrászművészek; Giurgiu Horea, ifj. Jorga Ferenc, Bunus Ioan, Jánosi Andrea, Pui Florin grafikusművészek; Rosu Ciprian designer, Birtler Klausy, ifj. Nagy András, Ördög Alex, Graur Maria építészmérnökök stb.

Tárlatnyitó

Fotó: FAGY

Hivatásos képzőművészként is maradandót alkot, több mint 50 egyéni és csoportos kiállításon vesz részt. 1981-től a romániai képzőművészek országos szövetségének tagja, 1992-től az alsócsernátoni Bod Péter Művelődési Egyesület tiszteletbeli tagja.

A Maros megyei képzőművészekkel megyei, megyeközi, országos és külföldi kiállításokon mutatkozik be, mint Marosvásárhely, Kolozsvár, Bákó, Sepsiszentgyörgy, Bukarest, Budapest, Harkány, Nagykovács, a németországi Mainz, a bulgáriai Gabrovo vagy a franciaországi Párizs melletti Bourg de la Rein.

Baróthi Ádám művészeti stílusa igen változatos, alkotásaival külön világot teremt. E világ mögött ott rejlik saját emberi mivolta, amely összetartja, egységessé kovácsolja azt. Művei erőt, egyensúlyt, határozottságot, frissességet, mozgalmasságot, életerőt, energiát sugároznak, festményei és pasztellmunkái egyéni színvilágot tárnak elénk, gyakran hangsúlyoz-

zák a természet szépségét, szakmai szempontból tekintve igen magas esztétikai értéket képviselnek. Munkáinak tematikája az élet minden területét átfogja, közöttük különleges helyet foglalnak el a magyar és az erdélyi magyar történelem egyéniségeinek, hőseinek és mártírjainak emléket állító alkotások.

Baróthi Ádám képzőművészeti munkássága igen gazdag, alkotásai közttereket, középületeket és a környék helységeit díszítik, három kivételével valamilyen nyira a rendszerváltást követő nyitás eredménye.

Mindezek mellett Baróthi Ádámnak vannak még meg nem valósult álmai is, 1991-ben három képzőművész társával létrehozta a város történetének első képzőművészeti galériáját, ami 2003-ig működött, ezzel párhuzamosan egy régeni képzőművészeti múzeum létrehozásán is fáradozott, ami máig sem jöhetett létre.

BARTHA LEHEL

Isten éltesen, Péter!

Manapság nem könnyű több évig, esetleg évtizedig megőrizni egy munkahelyet, illetve kitartani egy bizonyos helyen. Vannak kivételek is. Ide tartozik Madaras Péter kántor, aki harminc esztendeje szolgálja a római katolikus egyházat. S teszi mindezt szeretettel, kitartással és becsülettel. Kívánjuk, hogy még sok-sok esztendeig halljuk orgonáját és hangját – onnan fentről, a karzatról –, és még

számos fellépése legyen a Cum Jubilo kórusal. S mivel nem csak munkahelyén kitartó – harmincéves házassági évfordulóját is az elmúlt hónapban ünnepelték –, egészséget, boldogságot és hosszú életet kívánunk felesége, gyermekei és kis unokái mellett. Isten éltesen, Péter!

A SZÁSZRÉGEN ÉS VIDÉKE SZERKESZTŐSÉGE

Magyarnak lenni magatartás

A II. Szászrégeni Magyar Napok egyik fénypontja a Demeter Mária és Székely Rozália tanárnők által szervezett kisiskolások műsora volt. A rendezvénynek szeptember 20-án, szombaton a Eugen Nicoară Művelődési Ház nagyterme adott otthont. Székely Rozália tanárnő Márai Sándor-idezetel indította a tartalmas előadást: „*Magyarnak lenni nem állapot, magyarnak lenni magatartás*”. Úgy éreztem, hogy a szereplő embercsemeték ennek tudatában vannak. Génjeikben van a zene, a ritmus, szépen verselnek, zamatosan használják a magyar nyelvet, mindannyiunk drága kincsét. Mindenik fellépő első helyezést érdemel. A programban fergeteges néptáncok, gyönyörű népdalok és szavaltatok, valamint színdarab szerepelt.

De kik is voltak azok, akiket a közönség vastapsal jutalmazott? Csorvási Júlia, Csatlos Zsanett, Rázmán Eszter, Borbély Bartus Zsuzsánna, Rád Anita, Kolcsár Boglárka és sok-sok táncos és kis színjátész a Florea Bogdan, az Alexandru Ceușianu iskolából valamint a Petru Maior Líceumból.

Mindannyiuknak köszönjük a sok munkát és azt, hogy a magyarság nagy kincseit, népdalait, a néptáncot szeretik és átmentik a jövőnek. Köszönjük az oktatók, nevelők munkáját, akik szabadidejükből áldozva foglalkoznak a gyerekekkel, a csoportokkal. Ennek eredménye is van, hiszen számos „babért” hoznak ha-

Dénes Réka táncosai
az Alexandru Ceușianu Gimnáziumból
Fotó: FAGY

za városunkba a különböző megmérettetésekről, ezzel is örömet szerezve a szászrégenieknek. Köszönet és dicséret nekik: Kiss Dána, Dénes Réka, Dénes József, Farcádi Zsuzsánna, Gál Gabriella, Kiss-Miki Melinda és Nagy Lehel Levente. Ha netán valakinek a neve kimaradt, akaratomon kívül történt. A szászrégeni magyarok nevében köszönöm a gyönyörű, szívet-lelket melengető műsort.

ADORJÁNI LÁSZLÓ

A harmadik nap

A magyar napok vasárnapi műsora ökumenikus szertartással indult. Nagy örömünkre szolgált, hogy a barátságtalan idő ellenére szép számban voltak jelen mind az egyházi előljárók, mind a hívek. 11 órától kezdődtek a különböző tevékenységek. A színpad

előtt Kiss Dána és Bartha Kinga tanítónők játékos gyermektevékenységeket mutattak be. Közben a sátraknál rajtolt a gulyásfűző verseny. A sórványkollégium és a nőszervezet képviselői számos érdekes foglalatossággal örvendeztették meg a gyermekeket. Az

A gyerekeké volt a színpad

asztalitenisz- és a focibajnokság is megkezdődött, az utóbbit az eső miatt a következő vasárnapra halasztották. Délről a színpadon és a színpad előtt vetélkedők zajlottak: zsákban futás, tojás-hordozás, ki mit tud, szójáték és népdalvetélkedő, majd táncverseny. 15 órától a *Rügyecskék* és a *Lángvirág* néptáncscsoportok ropták a táncot, majd műsorelőzetesként betekintést kaptunk az 1849 című rockoratóriumba. Ezt követően az *Urban Elements* moderntánc-együttes lépett fel Pál József vezetésével. A technikai szünet

Hajfonás és arcfestés

után két helyi együttessel hallhattunk, a fiatal és tehetséges *Blast* zenekart, valamint a már ismert és kedvelt *Szabó Elődöt* és a *Titán* együttessel. Esővel áldva érkezett a színpadra az est fénypontja, *Benkő László* és a *Megapolisz*.

Megapolisz

A zenekarok fellépése alatt lampioneregetéssel ünnepeltük a második alkalommal megrendezett Szászrégeni Magyar Kulturális Napok záróakkordjait.

SZÉKELY ROZÁLIA

Bográcsosok, fakanálforgatók...

A szabadtéri rendezvények egyik fénypontja a gulyásfőzés. Így volt ez a II. Szászrégeni Magyar Napokon is. Habár az időjárás a nap folyamán elég mostoha volt a csoportokhoz, azok végig kitartottak. De mit is lehet írni egy gulyásfőzésről, mert a finom illatokat újságolvasás közben nem érzi az ember. Ott kell lenni a helyszínen, belekóstolni a bográcsokba – az az igazi.

Biztató, hogy a tavalyinál több és nagyobb bográcsokban rotyogott a többféle hús, de volt ott gomba, bab, csipetke is, nem is beszélve a fűszerekről. Egyes csapatok az alkalomhoz illően beöltöztek, mások feldíszített sátrak előtt várták a betérőket, a „Bujdosó székelyek” halászlével csalogatták a vándort. A Nemes Árpád által vezetett zsűrinek nem volt könnyű dolga. De nem is a helyezések a fontosak, hanem a részvétel, a jókedv, az együttlét, a sok-sok mosolygó ember és természetesen a pohárka kisüsti mellett elfogyasztott finom gulyás.

A legeslegeslegnagyobb üst

A legeslegeslegjobb

Versenyen kívül oklevelet kapott az RMDSZ Nőszervezete, amely „a szívét is beletette” a leghatalmasabb bográcsba, és kis segítséggel hősiesen átvészelt a vihart. Az abszolút győztes a Bab-Csipetke csapat lett, a vadhúsból készített eledel első helyét a Bambika csoport érdemelte ki. Elsők lettek még a Fakanálforgatók (Rád Sándor), a Pampel Attila által vezetett I-es körzet, a Bujdosó székelyek (Portik János, Menyhárt Gyula) és a Huszár csapat. Másodikok lettek a radnótfájaiak (stílusos sátrak is nagyon tetszett), a Piros paprika csapat és a Szivárvány. De mindenki győztes volt, hiszen titkos receptjük mellett legjobb tudásukat, szívüket-lelküket adták a sikerhez.

A Bujdosó székelyek „krumplipucolójaként” életemben első alkalommal vettem részt gulyásfőző versenyen, de fogadom, ha tehetem, jövőben ismét ott leszek. Megéri!

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Minifoci – meglepetésekkel

Meglepetésekkel zárult a II. Magyar Napok keretében szervezett kispályás labdarúgó-bajnokság. A tavalyi döntősök csak a III-IV. helyért játszottak, mi több, a tavalyi nyertes, a magyarrégeni gárda a kisdöntőt 8-0 arányban el is veszítette. Úgy látszik, egy bizonyos kor után egy esztendő és néhány pluszkilogramm sokat nyom a latban.

A bajnokságban kilenc csapat indult. Sajnos, a torna napján lehullott nagy mennyiségű eső és a kedvezőtlen időjárás miatt egy héttel csúszott a mérkőzéssorozat folytatása. Szeptember 28-án, vasárnap a csapatok ragyogó napsütésben, nyári melegben állhattak fel a gyepre.

Az elődöntőbe a Radnai Szomjas Bikák (Zsigmond Zsolti csapata), a Fiatal Gárda (licisták), Magyarrégen (Nagy András csapata) és Csokonai Vitéz Mihály (Horváth Dániel csapata) került be.

Az elődöntők eredményei: Radnai Szomjas Bikák–Fiatal Gárda 2-5; Magyarrégen–Csokonai Vitéz Mihály 0-2.

A kisdöntőben a Bikák csapata 8-0-ra lehengette a magyarrégenieket. A döntőben, megérdemelten, a Csokonai Vitéz Mihály 5-1-re megleckéztette a na-

Csokonai Vitéz Mihály – a boldog győztesek Fotó: FAGY

gyon ambíciós Fiatal Gárdát. Gratulálunk a résztvevő csapatoknak és a két szervezőnek, Zsigmond Zsolt-nak és Szabó Antal-Lorándnak. Köszönjük munkájukat.

Jövőben, ha újabb plusz kilókat szednek össze, várjuk a résztvevőket!

FÁBIÁN

Jó volt együtt lenni

Jó munkát!

CSERKÉSZTORORZÓ MAGYARRÉGENBEN

Szeptember 9-én, kedden már a kora délelőtti órákban cserkészdaltól volt hangos a magyarrégeni református parókia udvara. Cserkésztororzót tartott a magyarrégeni szerkészcsoport. *Isten hozott! Ez itt Aprajafalva. Gyere be, térj be! Vár rád a 37-es számú Koós Ferenc cserkészcsoport!* – állt a kapura kifüggesztett hirdetőtáblán.

Minden cserkész jelen volt

Gyerekek és ifjak, cserkészjelöltek, de még az öregcserkészek is jelen voltak a cserkésztororzóval egybekötött új cserkészcsoport-megnyitón. Az idősek között ott volt Samu Pál ny. tanár, néhai cserkészcsoportparancsnok, Magyar Levente, aki régi cserkésztörténeteket mesélt a gyerekeknek és bemutatta az I. Rákóczi György öregcserkészcsoport zászlaját, valamint Moga Éva néni, akit 70 esztendővel ezelőtt avattak cserkészzé.

A cserkészjelöltek is jól szórakoztak

A 37-es számú Koós Ferenc cserkészcsoport tagjai – szám szerint harmincan – cserkészdalokkal, különböző szórakoztató játékokkal ismertették meg a leendő tagokat. A kisebbeknek bemutatták rovásírás-tudásukat, volt kőre festés, kiszabadították Ritmi törpét a csúnya pók karmai közül, csatakiállításokat tanultak – egyszóval minden benne volt abban a bő három órában, amit együtt töltöttek. Az újoncok – heten – ígéretet tettek, hogy visszatérnek, tagjai szeretnének lenni ennek az összeforrott, vidám csapatnak.

Eredményes cserkészcsoportunk volt

Biró Júlia, a Koós Ferenc cserkészcsoport parancsnoka elmondta, hogy a mai tororzóval indult az új cser-

Mesélnek az öregcserkészek

készcsoport. Ami pedig az elmúlt évben történt, eredményesen tartja.

– Októberben részt vett a csapat a Dalos pacsirta országos népdal- és cserkészdalversenyen Marosszentgyörgyön. Több kategóriában és versenykörben méretettünk meg. Két első és egy második díjat, a néptáncban három díjat, a kézművesversenyen két első díjat szereztünk.

Decemberben adventi vásárt, illetve betlehemi lángosztót szerveztünk, amelyen részt vett az egész Maros körzet. Nem maradt el a hagyományos kántálás sem.

Április végén a szamosújvári országos rováverseny következett, ahol 20-an voltunk a csapatból. Kiscserkész korosztályban az első négy helyezést, cserkész korosztályban az első három díjat, vándor korosztályban a 2. és 4. díjat nyertük meg. Csapatversenyben mindhárom korosztályban az első díjat kaptuk. Botrovásban mindkét kategóriában nyertünk, egy első, illetve egy 3. díjat. Így aztán a munkánknak meglett a gyümölcse – Budapestre kilenc cserkész kellett volna elutazzon a Kárpát-medencei rováversenyre. Hatnak sikerült részt vennie a versenyen, nagyon ügyesen szerepeltek. A kiscserkészek az első három díjjal tértek haza, a cserkészek pedig az első és második helyezést érték el.

Ezenkívül az őszi, téli, tavaszi portyáink fűszerezték cserkészcsoportunkat, valamint a vezetőképző tábor és nyári csapattáborunk – nyilatkozta lapunknak Biró Júlia.

Mit kívánhatnánk a magyarrégeni cserkészcsoportnak, mint jó munkát, és eredményekben gazdag 2014–15-ös cserkészcsoportot!

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

A 37-esek

Érdemes volt tanítónak lenni

A SZÁSZRÉGENI MAGYAR TANÍTÓKÉPZŐ NAPJA

Szeptember első szombatján tizenhatodik alkalommal került sor a Szászrégeni Magyar Tanítóképző Napjára. Ebben az esztendőben az esemény egybeesett az 1954-ben végzetek 60 éves találkozójával.

A rendezvény már pénteken kezdetét vette. A volt képzősök elhunyt tanáraikra, társaikra a magyarrégeni református temetőben, majd ezt követően a római katolikus templomban tartott szentmisén emlékeztek.

A volt képzősök

Fotó: FAGY

Szeptember 6-án, szombaton az időjárás is a tanító néniknek és tanító bácsiknak kedvezett. Ragyogó napsütésben találkozhattak volt iskolájuk épülete előtt, ahol a szervezők nevében Nemes Árpád nyugalmazott lelkipásztor köszöntötte őket, majd megkoszorúzták az iskola épületén levő emléktáblát.

Több mint hatvanan jöttek el a találkozóra, hogy ismét felelevenítsék emlékeiket. Elsőként az örökmozgó, jelenleg is nagyon aktív László Irénke tanító néni szólt a jelen levő osztálytársakhoz.

Elvégeztük a feladatot, amit ránk bízta

– Akik 1954-ben végeztünk, a Magyar Autonóm Tartomány végzettjei voltunk. Jelszónk volt a béke, és harcoltunk egy boldogabb jövőért. Közben elvesztettük az autonómiánkat, és elúszott a jelszónk is. Akkor ma miért harcolunk? Az autonómiát jelszó nélkül nem kaphatjuk vissza, előbb ezt kellene megtalálni. Bár nehéz volt a múltunk, elmondhatjuk, hogy sok örömben is volt részünk. Ez az iskola nagyon sok útravalót csomagolt a tarisznyánkba. Mi elvégeztük azt a feladatot, amit ránk bízta, nem öregedtünk meg hiába, hagytunk magunk után olyan nevelőmunkát,

életre való nevelést és sok szeretetet, amiért érdemes volt tanítónak lenni – mondta többek között a tanító néni.

Elindultunk, dolgoztunk és célba értünk

A Szovátán élő Fekete Árpád nyugdíjas tanár is köszöntötte volt iskolatársait:

– Az egykori fiatal szászrégeni magyar tanítóképző növendékeiből idős pedagógusnemzedékké váltunk, akik egykoron évtizedeken át viseltük az oktatás-nevelés legégetőbb gondjait, a tanítói-tanári pályát küldetésnek tekintve. Szót fogadtunk tanárainknak, mintatanítóinknak, akik arra is figyelmeztettek, amit Kodály Zoltán üzent az utókornak: „Ne várjunk mindent az iskolától. Az iskola nem taníthat meg mindenre, ami az élethez szükséges. Lássunk magunk is a dologhoz”. Ezt tettük szépen, hozzáértéssel, példás, gazdag életpályát hagyva magunk mögött. Elindultunk, dolgoztunk és célba értünk. A hajdani tanítóképző neveltjeiként nekünk éppen itt és most volt dolgunk Erdélyben, szűkebb hazánkban, a Székelyföldön. Örvendjünk, hogy minden év szeptemberének első szombatján, még hacsak

jelképesen is, de becsengetnek az egykori szászrégeni tanítóképző véndiákjainak a képzeletbeli Menyhárt bácsi fogantyús csengőjével. És ezt tegyék még számtalanszor! Minél későbbre halasztva azt a pillanatot, amikor az utolsó óra int.

Néhány szó a múlttól

A képző múltjáról Csernátoni József nyugalmazott tanárt, volt képzőst, a *Magyar tanítóképzés Szászrégenben* című könyv szerzőjét kérdeztük.

– A szászrégeni magyar tanítóképző jogutódja a marosvásárhelyi tanítóképzőnek. 1934-ben költöztették Marosvásárhelyre az addig Kézdivásárhelyen működő, fiú növendékek képzésére alapított intézményt. Az 1944-45-ös tanévben már lányokat is felvettek, összesen 320 tanulóval kezdték az évet. Ekkor mint Állami Magyar Tannyelvű Tanítóképző volt bejegyezve. 1946-tól a minisztérium rendelete külön intézményt hoz létre a lányok, és külön a fiú tanítójelöltek részére. Az 1948-as tanügyi reform e két intézmény sorsát is megváltoztatta. A fiú tanítóképzőt megszünteti, a tanulókat Nagyenyedre, Kolozsvárra, Csíksomlyóra és Székelykeresztúrra, a magyar tannyelvű pedagógiai leányiskolát pedig Szászrégenbe helyezik át. Az 1948-49-es tanévben már

fiúkat is fel vesznek az iskolába. A magyar tanítóképzés Szászrégenben az 1955-56-os tanévben szűnt meg. Ma már tisztán látjuk, hogy a következő évek intézkedéseinek ez csak egyik része volt, hogy az anyanyelvű oktatás elsorvasztásának egyik láncszemét képezte, mely folytatódott 1959-ben az önálló magyar tannyelvű iskolák megszüntetésével és „tagozatokká” alakításával. Nem volt szükség magyar nyelven tanuló pedagógusra, s ezt a hatalom már az ötvenes években eldöntötte.

Nem maradt el az ünnepi műsor sem

Erről a disznajói Csósz Irma néni – szintén volt képzős és a *Megáradt a Maros* című disznajói daloskönyv szerzője – gondoskodott. Csiki Jácinta egyetemista az alkalomhoz illő verseket szavalt, Biró Krisztina és ikertestvére, László, az alig négyesztendős Nagy Evelin Tünde – mindannyian disznajói diákok –, valamint Borbély Bartis Zsuzsanna szászrégeni kisdíák népdalokat énekelt.

A véndiákok az osztálytermekbe vonulva továbbvitték az emlékezés fonalát, majd közös ebéden vettek részt.

FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Fogyton-fogyunk!

Ilyenkor, az új iskolai év kezdetekor kíváncsian figyeljük a változásokat a tanügyben, a kádercseréket, hol indulnak és hol nem magyar osztályok. Mindezekről *Demeter Máriát*, az Augustin Maior általános iskola aligazgatóját, a helyi tanács tanügyi szakbizottságának tagját kérdeztük.

– A Petru Maior Líceumban nem volt igazgatócsere. Șerban Ștefan igazgató, Pantelimon Cristina és Bőjte Vilmos aligazgatók vezetik az iskolát. Itt magyar szakon indult nulladik osztály és egy IX. osztály (matek-infó, természettudomány).

A Lucian Blaga Líceumban sem volt vezetőcsere, itt egy IX. osztály indult turizmus szakon.

Az Augustin Maior iskolában Bogdan Maria és jómagam igazgatjuk az iskola sorsát, a gimnáziumhoz tartozó zeneiskolában pedig Lavinia Zamfir az igazgatónő. Sajnos, nálunk nem indult nulladik magyar osztály.

A Florea Bogdan általános iskolában Camelia Boariu maradt továbbra is az igazgató. Az aligazgatói funkciót Ady Gyöngyvér tölti be, aki Ördög Zoltánt váltotta fel, mivel ez utóbbi külföldre távozott. Itt sincs nulladik magyar osztály.

Az Alexandru Ceușianu iskolában is volt aligazgató-csere, az aligazgató Dénes József tanár lett, az igazgató továbbra is Timus Jan. Itt indult nulladik magyar osztály.

Ami a magyar nulladik osztályokat illeti, véleményem szerint lehetett volna három magyar osztályt is indítani, mivel volt 54 gyerek, ha városszinten nem lett volna civakodás. A tanfelügyelőség és az RMDSZ között „labdapasszolgatás” volt. Az igaz, hogy a 2001/1-es számú tanügyi törvény azt mondja, hogy az átlaglétszám 18 legyen egy induló osztályban – nem több, mint 25 és nem kevesebb, mint 12. A tanfelügyelőség viszont úgy döntött, hogy nem lehet 12-es létszámú osztállyal dolgozni. Az RMDSZ megpróbált lépni az ügyben, de a tanfelügyelőség az mondta, hogy a javaslat „innen” indult.

Most, az új tanév kezdetén az iskolásoknak azt üzenem, hogy vegyék komolyan a tanulást. Úgy tanuljanak, hogy azt tudják is felhasználni. A XII. osztály és az egyetem után megszerzett diplomák érvényesek az unióban is. Európában van helyünk, de csak akkor, ha a tanulásban is jók vagyunk és kellőképpen fel vagyunk készülve.

A tanügyi kádereknek kitartást és egymás közt összeférhetőséget kívánok. Sajnos, az idén nagyon kiéleződött a tanügyi közötti harc, s erre most ráfizettünk, mert csak két nulladik magyar osztály indult – nyilatkozta lapunknak Demeter Mária aligazgatónő.

FÁBIÁN

Gondolatok az iskoláról

„A család értéket ad, a tanár kapukat nyit, a társak mint katalizátorok hatnak.”
(Mönks)

A nevelési problémák érzékelhetően sokasodnak. Ezért is egyre sürgetőbb, hogy a pedagógusok és a szülők a szövetségést, a partnert lássák és keressék egymásban, ez elengedhetetlen feltétele a sikeres együttműködésnek, s a gyümölcs, ha beérik, egyformán „ízletes” mindkét fél számára.

Az életkor előrehaladtával egyre kevésbé aktív a szülő a pedagógussal való kommunikációban. Ezt többnyire azzal magyarázza mind a szülő, mind az osztályfőnök, hogy a gyerek egyre érettebb, és egyre inkább ő az, akivel a felnőttek közvetlenül tárgyalnak, nem helyes, ha nélküle dőlnek el az őt érintő kérdések. Ezt a magyarázatot elfogadja mindenki, de szerintem arra utal, hogy fokozatosan teret veszít az igény a kommunikációra, pedig a szülő és az iskola/osztályfőnök/tanár együttműködése alapfeltétele a hatékony oktatásnak. Napjainkban ezt kezdik elfelejteni.

Érdekes jelenség, hogy a legtöbb szülő igen nagy gondot fordít a szerinte megfelelő iskola kiválasztására (néha már túlzásokba is esnek). Érdemes ezt is jól megfontolni, hiszen a gyermeknek is, a szülőnek is az a jó, ha olyan iskola mellett döntenek, amely a magukéhoz hasonló értékeket képvisel, így egyféle értékrendet közvetíthetnek a gyermek felé, és nem állhat fenn az a gond, hogy a kellő helyzetben nem tudnak a tanár mellé állni – ez fordítva is igaz. Nem kerül a gyerek két tűz közé, nincs ellentmondás az iskola és az otthoni elvárások között. Arra is kell gondolni, hogy a jó közösség kialakításában a szülőknél is szerepük van, kell legyen, ne hivatkozzanak az időhiányra, mert az iskola nem „gyermekmegőrző” és nem „töltőállomás”!

Az iskolában történetek kihatnak a család életére is, de vajon van elég idejük, türelmük, ráfigyelési készségük a szülőknél arra, hogy meghallgassák a gyermekeket, s kellő fontosságot tulajdonítsanak látszólag „gyerekes” beszámolójuknak? A szavak mögött sérelmek, örömek rejtőzhetnek, kapcsolatok kudarcáról vagy sikeréről számolnak be, vagyis feltérképezik életük egyik fontos szakaszát, s elvárják, hogy ezeken az „utakon”, kísérőként, mellettük legyenek a szülők/

tanárok. Itt még megjegyezném, hogy hihetetlen fontossága van annak a véleménynek, amit a szülő a tanárról, illetve a tanár a szülőről kialakít; erről ugyan nem beszélnek, de a gyerek ráérez, és ez befolyásolja – pozitív vagy negatív irányba.

A szülői értekezletet nem csupán unalmas kötelességként, hanem a konstruktív együttműködés színtereként ajánlatos felfogni. Ugyanígy látnia kell minden pedagógusnak, hogy a szülőknél milyen nagy határuk lehet a nevelésre, s – ha kell – ezen a csatornán keresztül is ráerősíteni feladatára, s az egymást támogató nevelés még hatékonyabban működjön.

A nevelő szakmai felkészültsége, figyelmes, jóindulatú és körültekintő fellépése elősegíti a megfelelő kapcsolat megteremtését, a problémák konstruktív kezelését, és hozzájárul, hogy az esetleges félreértések, súrlódások elkerülhetőek, megelőzhetőek legyenek.

A pedagógus is ember, és, mint minden embernek, meg kell küzdenie saját belső feszültségeivel, a személyes élet során felmerülő problémákkal, különböző súlyú és tartalmú konfliktusokkal. A hivatás gyakorlása során rendkívül nagy jelentősége van annak, hogy miként kezeli saját problémáit, mennyire képes megőrizni belső egyensúlyát, fékezni indulatait. Az a tény, hogy mennyire képes úrrá lenni személyes konfliktusain, feltétlenül meghatározza az iskolai konfliktusokkal való bánásmódját.

A pedagógusok és szülők kapcsolattartása, a kölcsönös bizalom nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a diák érdekeit szem előtt tartsák, és ő legyen a középpontban, ezért 1.) állandó párbeszéd szükséges, 2.) a nevelés és az oktatás tartalma és formája a párbeszéd része legyen, 3.) a pedagógusok/szülők készen kell álljanak a kapcsolatára.

„A szavak társalgássá válnak, és akivel társalog, annak társává is válhat az ember.” (Pierre Franckh).

Szülők és pedagógusok, legyünk társak gyerekeink érdekében!

DÉNES MAGDOLNA TANÁR/OSZTÁLYFŐNÖK,
Petru Maior Technológiai Líceum

Támogatók
Communitas Alapítvány,
RMDSZ, RMDSZ Főtitkársága,
Szászrégeni Vállalkozók Egyesülete,
Nemzeti Együttműködési Alap.

Köszönjük!

A reformáció: bűnös mivoltom felismerése

Olvasandó: Zsoltárok 51, 7-8.

Nem szívesen elevenítjük fel azokat a cselekedeteinket, amelyek szégyent hoznak életünkre, nem szívesen beszélünk bűneinkről, gyengeségeinkről, még kevésbé tehetetlenségünkről. Gyengeségeinket és bűneinket is kedvező fényben próbáljuk feltüntetni, vagyis magyarázatot találunk rájuk. Dávid is megpróbálta ezt az utat járni, de nem talált nyugalmat, még kevésbé bűnbocsánatot, ezért bűnbánattal és leplezetlenül kellett odaállnia Isten elé. Felismerte, hogy hűtlensége mindenekelőtt Isten iránti hűtlenség, és egyedül Ellene vétkezett. Az emberek elleni bűnös cselekedetei tulajdonképpen abból eredtek, hogy megromlott a kapcsolat közötté és Isten között.

Luther Márton – reformátorunk – is fölismerte elveszett mivoltát, s nagyon sokat gyöttrődött, amíg meg nem látta, hogy Isten nemcsak elítéli bűnös mivoltunkat, hanem kegyelmes is.

Igénk elmondja nekünk, hogy megromlott, bűnös természettel lépünk ebbe a világba, és ennek a romlottságnak akaratumk is alá van vetve. Ezzel az örökséggel, mely Ádámtól és Évától maradt ránk, végig kell járjuk a földi élet útját. Ezeket látva és komolyan véve, ismerjük be, hogy tehetetlenek vagyunk, hogy igazi reformációra van szükségünk, hogy bűnös természetünk ellen harcolni tudjunk.

Természetünk szerint nem utáljuk és nem kerüljük a bűnt, legfeljebb néhányat próbálunk távol tartani magunktól. Sőt, a bűnnek egyik-másik formáját kedveljük. Ezért szükségünk van Isten beavatkozására.

Hogyan avatkozik közbe Isten? Vezeti és tanítja Dávidot, hogy úgy lássa önmagát, ahogy Isten látja őt. Dávid tehát nem magától látja azt, hogy bűnben fogantatott és született, hanem Isten láttatja meg ezt vele. Isten beavatkozik, és a bűnös ember látja saját bűnös mivoltát, és látja Isten szentségét is. Így megy végbe a reformáció az emberi lélekben.

Ha látjuk a bűnt, különösképpen a sajátunkat, ha ránk nehezedik bűnös mivoltunk, és Isten szentségét érzékeljük, akkor Ő, a Mindenható avatkozott közbe és akarja formálni életünket. Ha mindezt megtapasztaltuk, adjunk hálát érte, ha nem, akkor kérjük attól, aki reformálni akar.

Egyre gyengébben, tompábban érzékeli a mai ember, hogy mi az, amit a másik ember kedvel. Nagyrészt azzal foglalkozik, és arra nagyon érzékeny, hogy mi tetszik neki, mi az, amit ő saját maga kedvel. Ki foglalkozik azzal, hogy mit kedvel Isten? Azok is, akik hívőknek mondják magukat, sokszor úgy élik életüket, hogy minden érdekli őket, ami nekik jó, de az, hogy mi kedves Istennek, háttérbe szorul.

Dávid nem önmagától látja meg azt sem, hogy mit kedvel Isten, a Mindenható az, aki ezt is megmutatja neki. Közbeavatkozik Isten, és hitén keresztül érzékelteti Dáviddal, hogy Ő, az Úr, mit kedvel.

Szükségünk van, hogy közbeavatkozzon Isten és megláttassa bűnös mivoltunkat, de arra is, hogy megmutassa nekünk, mi kedves Őelőtte.

„Te pedig a szívben levő igazságot kedveled...” Azaz nem a színlelt igazságot, amivel félre lehet

vezetni embereket, amivel el lehet hitetni sokakkal, hogy az igazság jegyében cselekedtünk, de közben valami titkolt hamisság állt a szavak és a cselekedetek mögött.

Az igazi reformáció azt jelenti, hogy felfedezem, még a szívben levő igazság sem az én igazságom. Kívülről jövő igazság az, Istentől származó igazság. Isten igazsága, mely engem tesz igazzá Isten előtt.

Mennyire jó tudni nekünk, hogy ez az igazság, Isten igazsága, maga Krisztus, aki tökéletes emberként és valóságos istenként szenvedett értünk, hogy Őt befogadva legyen számunkra a szívünkben levő igazság, akit Isten kedvel.

Nincs más igazságunk, csak az értünk és helyettünk szenvedő Messiás. Mondjuk az énekíróval együtt imádságként: „Jöjj és lakozz bennem! / Hadd legyen már itt lenn! / Templomoddá szívem lelkem! / Mindig közel lévő: jelentsd! / Magad nekem, / Ne lakhasson más e szívben; / Már itt lenn Mindenben / Csakis Téged lásson, / Leborulva áldjon!” (MRE 153/6).

230 éves a szászrégeni római katolikus templom

Szeptember 14-én fennállásának 230. évfordulóját ünnepelte a szászrégeni Kisboldogasszony-templom. Az ünnepi szentmisét Tamás József segédpüspök celebrálta. Madaras Péter kántor vezetésével fellépett az egyház Cum Jubilo kórusa.

A szászrégeni római katolikus templom Mária Terézia királynő idejében épült, 1781-ben fejezték be, 1781. június 8-án szentelték fel. Az egyhajós templom téglalap alakú, késő barokk építmény. Több-ször renoválták, javították. Az utóbbi évtizedben meghosszabbították a karzatot, s ezáltal növelték a befogadóképességét. A régi ablakokat tizenkét ólomkeretes, színes üveglakkal cserélték ki,

melyek a magyar nép jeles személyiségeit, királyokat, szenteket ábrázolnak: Szent Isvánt és Máriát, Szent Lászlót, Szent Imrét, Hunyadi Jánost és Kapisztrán Szent Jánost, Szent Margitot, Szent Erzsébetet, Gellért püspököt, Szent István vértanút, Márton Áront, Alvinczi Pongrácz Istvánt, Kisaszszonyt és Engesztelő Máriát.

Az utóbbi években – Balla Árpád plébános irányítása alatt – számos munkálatot végeztek a templomon és a plébánia épületén, melyek környezete kellemes benyomást kelt az odalátogatókban. Jelenleg az orgonát szeretnék kicserélni, várják a hívek támogatását is.

FÁBIÁN

A szászrégeni római katolikus templom

Őszi hálaadás az unitáriusoknál

Az unitárius egyházban évente négy alkalommal osztanak úrvacsorát: karácsonykor, húsvétkor, pünkösdkor és őszi hálaadáskor. Az őszi úrvacsoraszertés időpontját az 1694. június 20-án, Tordán tartott zsinat Szent Mihály napja előtti vasárnapra határozta meg. 1738-ban a szintén Tordán tartott zsinat ezt megerősítette. Az idén ez szeptember 28-a volt.

Az őszi hálaadás ünnepe az Isten iránti egyetemes köszönetünk kifejezésének egyházi intézményesítése. Ezért adunk hálát, ezért ülünk ünnepet. Boldog az a nép, amely ünnepelhet, egész életünk örökös hálaadás kellene legyen, akkor is, ha fáradtak, türelmetlenek vagyunk, ha haragszunk embertársainkra, sírunk vagy nevetünk. Mindenben az Ő akarát kell keresnünk, ami nem olyan lehetetlen, hiszen Isten nem vár tőlünk nagy dolgokat, csak annyival terhel meg, amennyit elbírnak: egy jó szó, egy jótett, segítő

kéz vagy biztató mosoly. Az igazi hálaadás ilyen, embertársaink szolgálata általi istentisztelet.

Úrvacsoravétel előtt fontos az önvizsgálat, az elmúlt év közösségi ajándékait köszönjük meg és kérünk áldást az elkövetkezőkre. Hálaadó istentiszteleten megállunk Isten színe előtt imára kulcsolt kézzel, ugyanakkor megszólal lelkünk harangja is, és köszönetet mondunk mindenkorai áldásáért, munkánk gyümölcséért, a mindennapi kenyérért, gyermekeink és unokáink életéért. Áldás minden keresztény testvérünk, akinek megfoghatjuk a kezét, akivel egy közösségben élünk, akivel együtt álmodunk és küzdünk. Áldás a szépség, a jóság, áldás mindennapi életünkre, hiszen nem mindig vagyunk jók, áldás mindennapi kenyerünkre és azokra, akikkel egy asztalhoz ülünk, hogy ezt elfogyasszuk.

DEMETER JUDIT

Reményik Sándor

*Kerestem, s megtaláltam a helyet.
Már égre nem törtek nagy vonalak,
Csak áldozati illat lebegett.
Körül vasrács, és belül puszta gyepp,
De a gyepp közt gyöngyvirág-levelek.
A levelek közt egy-egy karcsú szár,
Hogy mennyi nőtt: én nem számláltam meg,*

A szobor helyén

*Csak hittel hiszem: éppen tizenhárom,
S tizenhárom gyöngy minden karcsú száron.
Hát ez maradt: túl szobron és időn,
Ércen, márványon, merev méltóságon,
Új viharon, új vértanúhalálon.
Tizenhárom gyöngy, tizenhárom száron.*

Újra együtt a helikoni asztal körül

Jelképesen és valóságosan is sokan voltak jelen az egykori helikoni találkozók színhe-lyén, Marosvécsen. A Helikon–Kemény János Alapítvány szervezte újabb emlékünne- p minden eddiginél tartalmasabb, változo- sabb, színvonalasabb rendezvénysorozattal

idézte meg a két világháború közötti erdélyi magyar kultúra és szellemi lét nagyjait, méltatta halhatatlan írói hagyatékukat. A Bánffy- év jegyében idén a helikoni íróközösség sokol- dalú vezéregyénisége, gróf Bánffy Miklós állt a megemlékezések középpontjában.

Augusztus 29-én délután jeles műfordítók, iro- dalmötörténészek érdekes eszme- cseréjén tudott meg műhelytitkokat az író főművéről, az *Erdélyi történet* című regénytrilógiáról a marosvécsi művelődési ház- ban egybegyűlt közönség. A magyar művek külföldi megismertetésében jeleskedő „mindenes”, Károlyi Dóra, a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeum munka- társa vezette beszélgetésen Dávid Gyula, a Bánffy- életmű fáradhatatlan elemzője, Hermann Rebeka, a trilógia holland, Oplatka András, a mű német és Marius Tabacu, az első kötet román nyelvű tolmá- csolója közölt sok fontos tudnivalót és fordítói kuriózu- mot a regényről. Aznap filmet is vetítettek Bánffy Miklósról. Este a pécsi Pódium ifjú előadói, Szász Kolumbán Olga tanárnő drámai kurzusának hallga- tói verssel, lírával örvendeztették meg a hallgatósá- got. Műsorukból szombat délutánra is jutott.

Az alapítvány által meghonosított szokás szerint a szombati program a kastélyparkban kezdődött. A helybeliek mellett számos távolabbról érkezett ven- dég vett részt a bensőséges hangulatú összejövetelen. Marosvásárhely, Szászrégen, a Maros mente, a Szé- kelyföld több települése képviseltette magát, az Erdé- lyi Helikon – Marosvécsi Kemény Alapítvány most is elhozta autóbusznyi csapatát a rendezvényre, és köz- tük az anyaországiak mellett a felvidéki, amerikai magyarság képviselői is jelen voltak az évszázados fák alatti tisztáson a nagy mecénás, Kemény János és szerettei sírjánál, a Wass Albert-emlékműnél, a Kuncz Aladár emlékére elhelyezett, Kós Károly terve- te asztalnál s a pár esztendeje ott álló kopjafánál. A Helikon – Kemény János Alapítvány alelnöke, Nagy Miklós Kund által moderált megemlékezés helyi vo- natkozásait Ördög Ferenc polgármester emelte ki. A vécsi református egyház lelkipásztora, Benkő Mihály az egykori házigazda és kiváló író- társai, Kemény Jánosék, valamint az évforduló alkalmából gyakran felelevenített Bánffy Miklós mához szóló üzenetét is kihangsúlyozta igehirdetésében. Átfogóbb keretbe helyezve, Bánffyra koncentrálva, a teljes helikoni kö- zösségre is hivatkozva részletezte az elődök érdemeit, munkásságuk napjainkban is hasznosítható példáza- tát a rendezvény főszónoka, Markó Béla költő, szená- tor, a Kós Károly Akadémia Alapítvány elnöke.

A koszorúzást követően a művelődési házban a

Bánffy Miklós és felesége, Várady Aranka valamint lányuk, Bánffy Katalin levelezése és naplói felhas- ználásával készült irodalmi összeállítás, a Szétszórtan nyújtott megrendítő élményt a közönségnek. Kilyén Ilka, Ritziu Ilka-Krisztina és Kilyén László színmű- vészek hatványozottan kiérdemelték a vastapsot. A Bánffy-kollokvium folytatásaként Markó Béla a poli- tikus Bánffyra fókuszált. Párhuzamba állította az erdélyi magyarság két világháború közötti és az 1989-es rendszerváltás óta eltelt időszakot, felmuta- ta azokat a dilemmákat, amelyek akkor és most is nehezen abszolválható kihívásokként merülnek fel a vezető politikusok előtt.

A műsorba új színeket vitt a marosvécsi ifjúsági táncsoportok jókedvű, forgatagos előadása. A népes táncos, dalos gyerekcsapat optimizmust sugárzott a terembe, ahol igazi összművészeti megnyilvánulás- nak lehettek tanúi a jelenlevők.

Kemény János Zoltán unokája, aki oroszlánrészt vállalt a Kemény Miklós által 2000-ben létrehozott alapítvány munkájában, néhány napos alkotótábor- t működtetett Vécsen. Öt fiatal, pályakezdő művészt hí- vott meg. A táborban született képeikből rögtönzött tár- latot nyitottak. Máthé László (Kézdivásárhely), Adriana Bădoi (Nagydisznód), Réthi Botond (Gyergyó- szentmiklós), Magyar Annamária (Gyergyóalfalu) és Katona Ervin-László (Marosvécs) festményeiről, gra- fikáiról Nagy Miklós Kund beszélt. Ő hívta fel a fi- gyelmet a Pallas-Akadémia Könyvkiadó újdonságaira is, amelyekkel külön standon ismerkedhetett a kö- zönség. A csíkszeredai könyvműhely életmű- sorozatot szentelt Kemény Jánosnak. A Kákóc Kis Mihály, a Kutyakomédia és a Víziboszorkány után legfrisseb- ben a Kakukkfiókák látott napvilágot. Ez utóbbi az író önéletírása, Kemény János gyermek- és ifjúkora kel életre a hiánypótló kiadványban.

Szombat délután H. Szabó Gyula, az alapítvány elnöke a helikoni írók leszármazottait is köszöntötte. Tizenkettedszer szólították Vécsre őket, ezúttal is volt mondanivalójuk elődeikről, a velük kapcsolatos emlékekről. Akárcsak a megemlékezések, az ő nyár végi találkozói is évről évre folytatódhatnak. Társren- dezvényként immár ezek is szervesen kapcsolódhat- nak a Vásárhelyi Forगतag eseményeihez.

N. M. K. – NÉPÚJSÁG

LIBRIS

KÖNYVESBOLT NYÍLT A SZABADSÁG NEGYEDBEN

Augusztus 4-től **Libris** néven új könyvesbolt nyílt a szászrégeni Szabadság (Libertății) negyed 4-es számú tömbházának földszinti helyiségében (szemben a Malomárokkal). A tulajdonos *Kiss-Miki Levente* elmondta, nehéz döntés volt a mesterségétől eltérő munkába fogni, de úgy érezte, hogy a városnak ezen a részén szükség van egy ilyen üzletre.

– Az üzlet kínálata három részre osztható. Első a könyveladás. Magyar és román nyelvű szórakoztató irodalom, tudományos, képes-kifestős, iskolai szemléltető könyveket árusítunk. A második a tanfelszerelések kategóriája – írószer, füzet, táska stb. –, és irodai felszerelések is kaphatók. A harmadik az ajándék- és népművészeti tárgyak kategóriája, melyek egy részét saját kezűleg készítem, más részüket korondi kézművesektől szerzem be – nyilatkozta lapunknak a tulajdonos.

Nagy a választék

Fotó: FAGY

A Libris könyvesbolt nyitvatartási ideje: reggel 7.30-tól délután 6 óráig.

FÁBIÁN

e-cigaretta SHOWROOM

A cigaretta káros az egészségre! A cigaretta rákkelő hatású! – áll a cigarettacsomagokon, de mégis szívjuk. Vannak azonban, akik csökkenteni szeretnék a

napi adagjukat, esetleg le szeretnék szokni a cigarettázásról. Erre gondolt *Barta Károly* vállalkozó, amikor elektronikus cigarettát bemutató és forgalmazó boltot nyitott.

A bolt a Zorilor utca 2. szám alatt (szemben a Central vendéglővel) működik. Nyitvatartási ideje hétfőtől péntekig 10-14, illetve 16-20 óra között, szombaton 10 és 14 óra között.

„Az **e-cigarettát**, vagy más nevén **elektronikus cigarettát** egy kínai cég fejlesztette ki 2003-ban. Európában 2005-ben jelent meg. A hagyományos dohányzás helyett, a gyártók célja szerint, egészségesebb és a környezetre veszélytelen alternatívát kínáló eszköz. Az elektromos cigaretta az Európai Unió tagállamaiban általában kapható, használata engedélyezett, a tagállamok viszont külön-külön szabályokat alkalmazhatnak.” (Forrás: Wikipédia)

A showroom

Fotó: FAGY

F. A.

Munkában a városi tanács

Szeptember 18-án tartotta havi soros ülését Szászrégen Önkormányzata. A napirenden 13 határozattervezet és különfélék szerepeltek. Volt költségvetés-kiigazítás is. A város költségvetését 659.000 lejjel növelték. Többek között 81.000 lejt kaptak az iskolák – az Augustin Maior iskola 57.000 lejt kapott az intézmény tetőszerkezetének javítására, a Lucian Blaga Líceum 7.000 lejt, a Petru Maior iskolaközpont 6.000 lejt, az abafájai 4-es számú iskola 8.000 lejt, szintén javítási munkálatokra. 12.000 lejjel növelték az egészségügy, 42.000 lejjel a kultúrának szánt összeget.

Az önkormányzat 26.250 lejjel támogatja az *Iskola iskola után* nevű programot (ez 25%-a a teljes összegnek). A program révén 45 nehéz anyagi helyzetben élő diákot támogatnak, akik órák után ebédet kapnak és 3-4 órán keresztül pedagógusok foglalkoznak velük.

A tanács jóváhagyta a tanügyi intézmények igazgatótanácsaiban részt vevő képviselők kinevezését. A határozat szerint a Lucian Blaga Líceum igazgatótanácsába Ovidiu Marian, Zsigmond Zsolt, Adriana Pop, a Petru Maior Líceuméba Claudiu Bândilă, Ioan

Socol, Gavril Danciu, a Ioan Bojor Líceum vezetőségébe pedig Daniela Luca, Maria Cocean került.

Az Augustin Maior iskola igazgatótanácsában Mihai Pădurean és Demeter Mária vesz részt, a Florea Bogdan iskoláéban Gheorghe Horea, Aurelian Todoran, az Alexandru Ceușianu iskoláéba Ovidiu Marian és Aurelian Todoran került. A 4-es számú napközinel Daniel Gliga, Márk Endre és Daniela Luca tevékenykedik, az abafájai iskolához pedig Ioan Socol tanácsos került.

Jóváhagyták annak a küldöttségnek az összetételét, amely az érdi Csuka Zoltán városi könyvtár fennállásának 60 éves ünnepségsorozatán vesz részt – két könyvtárosnő képviseli városunkat a rendezvényen.

Fontos napirendi pont volt az 1-es számú napközi otthonba járó gyerekek napi fejadagjához szükséges összeg meghatározása. Ez az összeg 35 lej/nap/gyerek.

Az idén szeptember 27-én tartották a termés ünnepét. Az önkormányzat 50.000 lejjel támogatta a rendezvényt.

NAGY ANDRÁS – FÁBIÁN ANDRÁS GY.

Államelnök-választások Romániában

A Központi Választási Iroda (BEC) tájékoztatása szerint 14 jelölt adta le jelölési dokumentációját a november 2-án esedékes államelnök-választásra. Ők a következők: Victor Viorel Ponta – a Szociáldemokrata Párt (PSD), a Konzervatív Párt (PC) és a Románia Haladásáért Országos Szövetség (UNPR) által közösen alkotott választási szövetség –, Klaus-Werner Johannis – Keresztény-Liberális Szövetség (ACL) –

Monica Luisa Macovei – független –, Călin Popescu Țăriceanu – független –, Teodor Meleșcanu – független –, Elena Udrea – Népi Mozgalom Pártja (PMP) –, Dan Diaconescu – Dan Diaconescu Néppárt (PP-DD) –, Corneliu Vadim Tudor – Nagy-Románia Párt (PRM) –, Constantin Rotaru – Szociális Alternatíva Párt (PAS) –, William Brânză – Román Ökológiai Párt (PER) –, Mirel Mircea Amariței – Prodemo Párt – és Gheorghe Funar – független. Az idei választáson két magyar jelölt is indul: Kelemen Hunor a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) és Szilágyi Zsolt az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) részéről.

Kelemen Hunor

Kelemen Hunor, az RMDSZ jelöltje:

– A többség és kisebbség viszonya csak párbeszéddel nyerhet jó megoldásokat. Hiszek abban, hogy Romániában is ez a követendő út, ezért ki kell alakítanunk egy olyan párbeszédet, amelyben lebonthatjuk az előítéleteket. Ahhoz, hogy erős legyen ez az ország, az egyénnek, a családoknak, a közöségnek meg kell adni a kijáró tiszteletet.

Kelemen Hunor az ország fejlődéséről, a magyarság jövőjéről és törekvéseiről fog beszélni az államelnök-választási

kampányban, ugyanakkor kerülni fogja a személyeskedő vitákat. Erről tájékoztatott az RMDSZ elnöke az Országos Választási Irodában, és hozzátette, kampánya kulcsszava és vezérelve a „tisztelet” lesz.

– A választóknak az életerős régiókból álló Romániáról, a magyarság helyzetéről és sajátos törekvéseiről, az ország fejlődési lehetőségeiről fogok beszélni. Olyan országot akarok, amely tiszteli állampolgárait és elismeri a közösségek hozzájárulását a közös fejlődéshez. A magyarság jövőjéről van egy jól körvonalazott elkép-

zelésem, ugyanakkor van kulturális és területi autonómiára vonatkozó törvénytervezete az RMDSZ-nek. Ezeket fogom a következő időszakban országszerte ismertetni – fogalmazott az RMDSZ elnöke, aki megköszönte mindazok munkáját, akik aláírással támogatták jelöltségét, és azoknak is, akik a támogató aláírások összegyűjtésében szerepet vállaltak.

(KAMPÁNY)

Kedves szászrégeniek, kedves olvasók!

Lapunk, a Kőrösi Újság, hetente keddenként jelenik meg Nagykőrösön. A 14 oldalon közéleti, politikai, gazdasági, kulturális, sport- és rendőrségi hírek, valamint lakossági és közületi hirdetések találhatóak. Annak érdekében, hogy kicsit belelássanak az itt zajló eseményekbe, az elmúlt időszak nagykőrösi történéseiből válogattunk, a teljesség igénye nélkül.

Augusztus 20-án polgárrá fogadó ünnepséget rendeztek a Deák téren, ahol 155 kisgyermeket fogadtak Nagykőrös polgárává. 1982-ben Nagykőrösön megszüntették a kórház szülészeti osztályát, más fontos osztályokkal egyetemben. Ez fájó pontja a város lakosságának, s bár azóta megépült egy modern kórház, szülészeti osztályunk továbbra sincs. Ennek okán a szomszédos városokban (Kecskeméten és Cegléden) szülnék a kőrösi kismamák, így tehát nincs hivatalosan nagykőrösi születésű gyermek. Városunk polgármestere, dr. Czira Szabolcs 2002-ben hagyományteremtő szándékkal kezdeményezte a polgárrá fogadó ünnepség megtartását. Azóta minden évben augusztus 20-án ünnepélyes keretek közt a város pol-

gárává fogadják a megelőző időszakban született gyermekeket, akiket ajándécsomaggal is meglepnek ebből az alkalomból.

Szeptember elején Arany-napokat tartottak városunkban, melynek helyszíne a múzeum és a Cifrakert volt. A háromnapos rendezvény keretében sor került múzeumi programokra, Arany-kutatók kerekasztal-beszélgetésére, kiállítás megnyitására, denevér-megfigyelésre, színházi előadásokra, családi vetélkedőre, látványos felvonulásra és népszerű előadók, énekesek műsorára.

Szeptember elején egy kőrösi vállalkozó kezdett éhsztrájkba a polgármesteri hivatal előtti téren. Helyi szinten még nem volt példa arra, hogy valaki megoldhatatlannak látszó ügyét ezzel a módszerrel próbálja megoldani. Vitája a hivatallal egy épület és földterület tulajdonjoga körül keletkezett. A hosszú évek óta tartó huzavona végére szeretett volna pontot tenni ezzel a demonstrációval, de ez nem sikerült neki. A sztrájkot feladta. Az emberek érdeklődtek a sztrájk oka, célja felől, és sokan felajánlották segítségüket a demonstrálónak. Elgondolkodtató – eltekintve attól, hogy jogosak-e a vállalkozó követelései –, hogy sem a polgármesteri hivatalból, sem az egyházaktól, sem az egészségügyi intézményektől, sem a szociális ellátórendszer részéről senki nem kereste fel és nem nyújtott neki segítő kezet.

Október 12-én önkormányzati választásokat tartanak országszerte, így városunkban is. Nagykőrösön a Fidesz, az MSZP, a Jobbik és egy civil szervezet indít jelölteket a helyi választáson. A kampány azóta folyamatos. Szívélyes üdvözléssel a szerkesztőség nevében:

BALLA ATTILÁNÉ FŐSZERKESZTŐ

Polgárrá fogadás

Sport Sport Sport Sport Sport Sport Sport

Koós Gyula asztalitenisz-emlékverseny

Noha telnek az évek, a szászrégeni magyar közö-
ség, főképp városunk sportbarátai, nem hagyják fe-
ledésbe merülni Koós Gyula emlékét, aki 2009. au-
gusztus 14-én távozott az élők sorából.

Olyan nagyszerű és tiszteletre méltó sportember
őrzi hűen Gyula bácsi felejthetetlen emlékét, mint
Kántor Imre-Zoltán, aki ezzel a nemes gesztussal
továbbra is élteti az asztaliteniszt városunkban. Au-
gusztus 30-án immár hatodik alkalommal került
megrendezésre a Koós Gyula asztalitenisz-
emlékverseny. A rendezvényen 135 amatőr és profi
versenyző vett részt. A népes mezőnynek köszönhe-
tően a versenyt a romániai AmaTUR asztalitenisz-
mozgalom keretében az A+ kategóriába sorolták,
ami a legmagasabb fokozat a tornaranglistán.

A közismert és elismert néhai asztalitenisz-edző
emlékének szentelt megméretetést ezúttal is Kán-
tor Imre-Zoltán szervezte. A szervezők ez alkalom-
mal is két kategóriában írták ki a versenyt. A nyílt
kategóriába 37, az amatőröknél 98 asztaliteniszező
nevezett be. Az emlékversenyre az ország több pont-
járól is érkeztek, többek között Marosvásárhely,
Dicsőszentmárton, Marosludas, Kolozsvár,
Aranyosgyéres, Székelyudvarhely, Parajd, Temes-
vár, Gyulafehérvár, Kudzsir, Déva, Drobeta Turnu
Severin, Suceava képviselői voltak jelen.

A mérkőzések nagyon nivósak voltak, hiszen a
nyílt kategóriában jelenlegi vagy egykori, kiváló szu-
perligás játékosok, valamint egykori országos bajno-
ki cím birtokosai vívtak ádáz küzdelmet az elsősé-
gért. Az emlékverseny végén elmondhatjuk, hogy a
Maros megyei versenyzők kimagasló eredményeket
értek el mind a nyílt, mind az amatőr kategóriában.
A nyílt kategória győztese, meglepetésre, a mindössze
14 esztendőes kiváló tehetség, a marosvásárhelyi
Andeea Hudușan lett. A dobogót Cristian Gurghean
(Dicsőszentmárton), Victor Zidar (Szászrégen) és
Varga Krisztina (Marosvásárhely) egészítették ki.
Az amatőr kategóriában a következő a végső rang-
sor: 1-4. helyezett: Marian Florin (Szászrégen), Irsai
István (Marosvásárhely), Dénes Ferenc (Parajd),
Pop Zoltán (Dés). A kimagasló eredményeket elért
versenyzőket a szervezők oklevelekkel és serlegekkel
jutalmazták. A rendezvényt ezúttal is elismerésre
méltóan sikerült lebonyolítani, a helyi polgármesteri

hivatal, valamint szászrégeni cégek hathatós támo-
gatásának köszönhetően.

A szászrégeni Avântul az V. csoportban

A szakszövetség nagylelkűségének köszönhetően a
2014-15-ös évadban a szászrégeni gárda ugyancsak
a 3. ligában próbál helytállni. Két szezon után a
régeniek ismét visszakerültek az ötödik, erdélyi csa-
patokat felvonultató csoportba. A játékoskeret nem
változott számottevően, ám a klub előjárói ismétel-
ten bizalmat szavaztak a fiatal focistáknak. A már
megszokott, helyi „őstehetségek” mellett a hegedűk
városába érkezett néhány marosvásárhelyi 19-20
éves labdarúgó is, akik az Avântul színeiben szeret-
nék bizonyítani játéktudásukat. A második forduló
(Avântul Máramarossziget 1-1) érdekessége, hogy
Szászrégen futballtörténetében először vezette a ta-
lálkozót női játékevetői hármassal.

Az Avântul őszi műsorrendje a 3. liga V. csoportjában:

1. forduló: SK Váradszentmárton (Bihar megye) – AVÂNTUL 3-2 (3-1)
2. forduló: AVÂNTUL – Sighetul Máramarossziget 1-1 (1-0)
3. forduló: szeptember 13., szombat: Industria Magyargárd (Fehér megye) – AVÂNTUL 2-2
4. forduló: AVÂNTUL – Unirea Nemeszük (Kolozs megye) 2-1
5. forduló: Arieșul Torda – AVÂNTUL 0-0
6. forduló: október 4., szombat, 15:00 óra: AVÂNTUL – SK Radnót
7. forduló: október 11., szombat, 15:00 óra: FCM Nagybánya – AVÂNTUL
8. forduló: október 18., szombat, 15:00 óra: AVÂNTUL – SK Fugyivásárhely (Bihar megye).
9. forduló: október 25., szombat, 15:00 óra: Metalurgistul Kudzsir – AVÂNTUL
10. forduló: november 1., szombat, 14:00 óra: AVÂNTUL – Sănătatea Kolozsvár
11. forduló: november 8., szombat, 14:00 óra: SK Zilah – AVÂNTUL
12. forduló: november 15., szombat, 14:00 óra: Unirea Dés – AVÂNTUL
13. (utolsó) forduló: november 22., szombat, 14:00 óra: AVÂNTUL – FC Gloria Progresul Beszterce

SZABÓ ANTAL-LÓRÁND

G o n d o l a t o k

Visszakerült jogos tulajdonosához a marosvécsi várkastély

Kemény János báró leszármazottai 2014. szeptember 23-án birtokba vették a marosvécsi kastélyt, amelyben az erdélyi helikoni írói közösség alakult és tartotta éves találkozóit. Az impozáns épületben államosítása óta neuropszichiátriai rehabilitációs központ működött. Az intézmény számára az Európai Unió támogatásával építettek új épületegyüttest a településen, az elmúlt napokban költöztették át a betegeket. Az intézmény további egy hónap haladékot kapott az épület teljes kiürítésére. A család ezután kíván dönteni a meglehetősen jó állapotban fennmaradt várkastély rendeltetéséről.

A marosvécsi kastély Fotó: Magyarai Hunor

U i c c p a r á d é

– Hallottad? A Tóni anyósa beleesett a folyóba.

– Szegény asszony!

– Aztán sikerült kihúzni.

– Szegény Tóni!

*

– Doktor úr, ma nagyon sokat operált, kivett egy vakbelet, bőrárt-
ültetést végzett, sőt, levágott egy
lábat is.

– Hát igen, kollegina...

– Csak egy apró dolgot felejtett
el ... váltani közben a betegeket.

*

– Gazsi, mit mondana apád, ha
börtönbe kerülnél?

– Isten hozott, fiam!

*

A skót gyerek odaszalad az any-
jához:

– Anyu, az ajtóban áll egy bácsi!

– És mit akar?

– A most épülő uszodára gyűjt.

– Adj neki két vödör vizet!

*

A rendőr rászól a fiára.

– Fiam, ne dohányozz, korai az
még neked!

– De papa, te is ötödikes voltál,
mikor elkezdted cigarettázni! – vá-
laszol a gyerek.

– Igen, fiam, de én akkor már
tizenhat voltam!

*

Igazoltat a rendőr:

– Azonnal dobja a személyit a
földre!

Megszéppenve kérdi a kliens:

– Na de miért?

Erre a rendőr:

– Mit miért? Mert fel akarom
venni az adatait!

*

Egy férfi fegyverrel a kezében
beront egy bankba és a pénzt kö-
veteli, amit a rémült pénztárosnő
át is ad neki. Ezután körülnéz és
megkérdezi a mellette álló férfit:

– Látott maga engem itt bankot
rabolni?

– Igen, uram, láttam.

Erre a bankrabló szó nélkül lelő-
vi. Majd a mögötte álló férfihoz
fordul:

– És maga látta, ahogy kirabol-
tam ezt a bankot?

– Én nem, de a feleségem látta...

*

Orbán kimegy Kádár sírjához:

– Mit tegyek, hogy úgy szeres-
sen az ország, ahogy téged?

– Gyere, Viktorkám, feküdj ide
mellém.

**AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
FÁBIÁN GIZELLA**

**SZÁSZRÉGEN és
VIDÉKE**

Kiadja: a szászrégeni
KOLPING CSALÁDI
TÁRSULÁS
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csemátoni József, Demeter
József, Pakó Benedek, Márk Endre.

F szerkeszt: Fábrián András György

Szerkeszt bizottsági tagok: Balla Árpád, Bartha József,
Demeter József, dr. Horváth Erzsébet, Kiss-Miki Melinda, Nagy
F. Atilla, Nemes Árpád, Pakó Benedek, Sárkány Káronyi
Iringó, Szabó Antal, Székely Rozália.

A m szakai szerkesztést és nyomdai el készítést az
IMPRESS KIADÓ végezte.

Weboldal: Madaras Péter

Készült a marosvásárhelyi

I. I. MURE AN OMF LEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel vagy névjeggyel ellátott írásokért szerz ik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro;

E-mail: madaraspeter@yahoo.com,
fandras59@yahoo.com

Támogatók: Communitas Alapítvány, RMDSZ, Nemzeti
Együttműködési Alap, RMDSZ Főtitkársága, Szászrégeni Vá-
lalkozók Egyesülete

Ára: 2 lej